

skulde det nu være i vor Interesse, at binde vore Hænder som Laangivere ligeoverfor Laantagerne; jeg seer ikke, hvad der skulde bevæge os dertil. Dersom det i sin Tid er fordeelsagtigt for os at gaae ind derpaa som Laangiver, saa komme vi jo ind derpaa; men for Siebliffet at give Laantagerne en Ret ligeoverfor os, vilde være ubetimeligt. Jeg synes, at, naar man overveier dette nøie, overveier, at Regjeringen og Rigsdagen i Fællesskab her skulle beslutte en Lov, hvorved de komme til at træde frem som Laangivere, saa maa man indsee, at det vilde være uklogt af os at stille nogen indskrænkende Bestemmelse til Fordeel for Laantageren. Dette troer jeg virkelig vil allerede være Nok til, maastee ikke at formaae den ærede Forslagsstiller til at tage Uendringsforslaget tilbage, men ialtsald Nok for os Andre til ikke at stemme for det.

Sage: De sidste Ord af den ærede Finantsministers Udtalelser tiltræder jeg ganske, at han ikke har været tilfældig. Naar forøvrigt den ærede Finantsminister mener, at det aldeles ikke er middelalderligt, men at det netop er rigtigt og fra den finantstille Side nyttigt for os at udstede Obligationer i en saadan Form, at de ikke komme til at tynges paa vore egne Markeder, og vanffelig vilde komme dertil, saa skal jeg blot derimod opstille en ganske simpel Betragtning. Den nemlig: at, skulle vore Papirer her, især naar de lyde paa 1st., gaae under hvad de ere værd, saa kommer der jo strax Folk, som kjøbe dem; det er Noget, som retter sig ganske fuldstændigt, uden mindste Indblanding. Naar de lyde paa Rigsbankpenge, saa er det ingen behagelig Sag; skulde vi Penge bort, saa kommer det ikke os ved, paa hvilket Marked de ere, men her ere de i en fremmed Mynt og finde hovedsagenlig deres Affætning der, hvor de ere blevne contraherede, og her vilde det jo navnlig være i London. Hæve vi Penge her, og ønske vi at kjøbe vore Papirer tilbage igjen, saa skal det ikke vanffelliggjøres os. Dersom Obligationerne af de tidligere dansk-engliske Laan havde havt en saadan Størrelse, at vi vanffeligt kunde faae dem hertil, saa veed jeg slet ikke, om derved var vundet Noget; jo snarere Landet kan kjøbe sine egne Forskrivninger

tilbage, jo bedre, og, naar den ærede Finantsminister siger, at vi have mange Papirer udestaaende, saa beklager jeg det, forsaavidt det altid er ubehageligt at skylde Penge bort, men slet ikke af nogen anden Grund. Jeg troer ikke, at der er nogen Anledning til at gaae ind paa, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbet Aants 2den Valgkreds (Tscherning) sagde. Her er jo ingen Faveur viist nogen Contrahent; her er ingen Indblanding i nogen Contract, der siges blot, at, naar det skal udstedes Obligationer, saa skal Laantageren kunne faae dem som han vil have dem, naar det blot ikke gaae under det Foreslaaede; thi det koster os ikke Noget (Tscherning: Ja, det er et Spørgsmaal). Ja, de koste Trykning; men jeg synes virkelig, at vi tale saameget her og lade saameget trykke, at det ikke er værd at tale om Trykningsudgifter, isærdeleshed til Obligationer af denne Art; jeg vil ikke ønske, at Jernbanen i Sjælland bliver een Finger kortere, om man end skulde komme til at trykke nogle flere Obligationer; men det kan neppe heller være det ærede Medlems Mening, at det skulde være Grunden, uagtet jeg virkelig ikke seer, at han med Dette kan nævne nogen anden. Forøvrigt troer jeg, at det vil være nødvendigt, inden vi komme til 3die Behandling, om vi komme saa vidt, at foretage en Forandring i § 2, som neppe i finantstet Henseende vil staae den endelige Prøve.

Bregendahl: Jeg skulde ogsaa være tilbøjelig til at ønske, at den ærede Forslagsstiller tog sit Forslag tilbage, og jeg vil, naar dette ikke skeer, finde mig foranlediget til at stemme derimod; thi vel kan jeg ikke troe, at det vil have en stor Indflydelse paa vort Pengemarked, om disse Obligationer blive udstedte paa mindre Summer, end der er ommeldt i Contracten; men jeg troer ikke, at den Bestemmelse, som indeholdes i Contracten, kan ansees for noget Bindende for Regjeringen, for Noget, der skulde kunne fremkalde Vanffeligheder, naar Sagen nærmere skal afgjøres med Entrepreneurerne; thi jeg antager, at, ligesom Regjeringen vistnok vil betragte den Afstemning, som har fundet Sted med Hensyn til § 1, som en blot Tilkendegivelse af, at Folkethinget ikke i Loven har villet optage nogen